

Goede Vrienden,

Dertig jaar leefde hij luxueus met zijn groot gezin in Saoedi-Arabië, werkte in de bouwsector en verdiende waanzinnig veel geld. Hij en al zijn buitenlandse vrienden keerden deze week terug. Hij is afkomstig uit Qâra en kwam met ons kennis maken. Deze pijnlijke beslissing heeft hij genomen omdat hij ziet dat Saoedi-Arabië op instorten staat.

In heel het Midden-Oosten en in heel de wereld mag nog een tijd chaos verwacht worden. Er is o.m. een onuitgesproken oorlog bezig op wereldschaal, met vele tegenstrijdige belangen. Vooral twee werelden staan radicaal tegenover elkaar. Enerzijds het wilde kapitalisme, gekenmerkt door individuele hebzucht, manipulatie en unipolaire wereldoverheersing, geleid door de “Diepe Staat” van de VS. Een rijk dat afbrokkelt. Anderzijds de wereld van een multipolair meer menselijk ‘socialisme’ (?), dat streeft naar respect voor internationaal recht, soevereiniteit van de volken en samenwerking, geleid door Rusland, China, India, de BRICS, het geheel van niet gebonden landen.

Je moet het maar kunnen. In deze spanningen bracht Poetin woensdag in Moskou de leiders samen van de machtige landen die als gewiekste vechtjassen al jaren Syrië ontwrichten: o.a. de VS, Israël, Saoedi-Arabië. Ze waren broederlijk verenigd rond Bachar al Assad om te zien hoe het geweld kan beëindigd worden en het terrorisme uitgeroeid. In elk geval werden (met woorden tenminste) de soevereiniteit, de integriteit, de onafhankelijkheid en de eenheid van Syrië bevestigd.

P. Daniel

XII/47

Vrijdag 24 november 2017

Jeugdig enthousiasme

Zondagvoormiddag arriveerden dertien vrijwilligers van S.O.S. Chrétiens de l’Orient, afkomstig uit verschillende streken van Frankrijk en nu werkzaam in Syrië (Aleppo, Homs en elders). Acht jongens logeren bij ons, vijf meisjes bij de zusters. Van beide kanten willen we elkaar beter leren kennen en samenwerken. We vierden een Franse zondagseucharistie in de Latijnse ritus, waar zij erg blij mee waren, omdat ze meestal een voor hen verstaanbare eucharistie moeten missen. Daarna vertrok de groep samen met de fraters onmiddellijk naar het klooster Mar Moussa. Bij de beklimming van het klooster, halverwege hielden we halt voor een picknick. Boven kregen we een hartelijk onthaal en warme thee. In de kerk gaf een broeder een uitgebreide uitleg over het klooster en de kerk. Dan weer naar beneden. Terug thuis zaten we samen om kennis te maken met elkaar. Opvallend is dat vele jongeren hier gekomen zijn omdat er een vriend zich al eerder engageerde. Vervolgens zijn er

twee bekommernissen die leven: vooreerst de leugens die over Syrië en de media verspreid worden en waarbij vele jongeren spontaan beseffen dat Syrië anders en belangrijker is dan wordt voorgesteld. Verder willen zij hulp bieden aan de christenen in het Midden-Oosten, dat door het westen in brand wordt gestoken. Als je goed luistert merk je dat vele van deze jongeren hier de wortels van hun christelijk geloof (her)ontdekt hebben. Ze beseffen dat, wanneer de wortels van het christendom hier worden doorgesneden, de hele boom kan verdorren. Neen, deze jongeren willen geen meelopers zijn met de openbare opinie, maar zich daadwerkelijk voor een bepaalde tijd vanuit hun geloof inzetten voor de christenen en voor Syrië. Hierdoor wordt tevens hun ijver voor een vernieuwing van het christelijk geloof in eigen land ook groter. Hierna gingen we eten. De jongens bij ons, de meisjes bij de zusters. De dag werd besloten met een uur gezamenlijke aanbidding met uitstalling van het Allerheiligste Sacrament in de kerk. Toen deze jongeren maandag weer naar hun vaste standplaats in Syrië trokken, merkten we dat er inderdaad een hechte band ontstaan was tussen hen en ons. En zo kwamen enkelen deze week al voor twee dagen terug om mee te leven, een jongen met ons, een meisje met de zusters. Ze hebben meegewerkt en ook een reportage gemaakt. Moge onze samenwerking vrucht dragen voor allen.

Ideologie en werkelijkheid

De huidige evolutie in Syrië dwingt westerse politici en journalisten de werkelijkheid steeds meer te erkennen, maar ze zijn nog niet bereid om hun valse ideologieën op te geven. Het is alsof ze in hun parcours wel een bocht willen nemen maar daarna toch alles proberen om in de verkeerde richting verder te fietsen. Gelukkig, ideologieën storten in, de werkelijkheid blijft.

Ideologie komt van het Griekse idea (idee, voorstelling) en logos (leer), leer van de voorstelling. Je kunt hier vele kanten mee uit. Wij bedoelen hiermee een voorstelling die niet met de werkelijkheid overeenkomt. Om een oorlog tegen Syrië te rechtvaardigen had het westen voorwendsels als verantwoording nodig. Daarvoor werden sterke ideologieën uitgewerkt en in de openbare opinie gehamerd. Dit was al zestien jaar gelukt, om oorlog te kunnen voeren (tegen Afghanistan, Irak, Libië...). Voor Syrië was het een verschrikkelijke dictatuur onder een gruwelijke dictator. Inderdaad is Syrië geen ideale staat met een ideale regering. Er haperde heel wat aan de persoonlijke politieke vrijheden. Nu is er een meer-partijen-stelsel. Er is onrecht, corruptie op alle niveaus maar welk Europees land kan bewijzen dat het bij hen zo veel minder is? Iedere toerist kon voor de oorlog de harmonieuze samenleving ervaren, de welvaart en een veiligheid die in geen enkel ander westers land bestaat. Een gemoedelijke oogarts in Londen die omwille van de dood van zijn broer president moest worden, was door niemand gekend. Bij het begin van de oorlog wist plots klein en groot in heel het westen wat die man de hele dag deed: mensen dood martelen, met bomvaten en chemische wapens zijn eigen volk uitmoorden. We weten inmiddels wat het doel is van een dergelijk diaboliseren. Onder applaus werd Saddam Hussein opgehangen en Khadafi als een dier

afgeslacht. Niet één journalist van de mainstream ging op zoek naar de waarheid achter dit beeld van deze president die, hoewel alawiet, door de overgrote meerderheid van het volk gedragen werd en nu door zijn koelbloedige inzet nog meer waardering krijgt. Een andere ideologie betreft de vreedzame ongewapende opstand, die door het “regime” bloedig werd onderdrukt, waaruit een “burgeroorlog” zou zijn ontstaan. Wij hebben hier gezien hoe gewapende bendes van buiten af verwoestingen aanrichtten en op de veiligheidsdiensten schoten, waardoor uiteraard het geweld erger werd. Hetzelfde konden Syriërs in heel het land vaststellen. Een volgende ideologie betrof de *Nationale Syrische Raad* of *Coalitie*. Deze werd als eerbiedwaardige wettige regering in het westen erkend in plaats van het zogenaamde totaal corrupte en onaanvaardbare regime. Tijdens een persconferentie in Brussel werd ik door een keurige meneer in het zwart, scherp aangevallen omdat ik samen met de christenen zogenaamd de bevrijding en de democratie van het Syrische volk belette door een gruwelijke dictator te steunen. Onmiddellijk stond een oude vrouw op en zei: “*Pater, dit ventje is mijn gebuur, ik ken hem van toen hij nog niet kon lopen, hij is in 30 j niet in Syrië geweest en nu wordt hij door Qatar dik betaald om zijn eigen land te ontwrichten.*” Hij was lid van de *Nationale Syrische Raad*. Verdere ideologieën betroffen de heldendaden van de “bevrijding” door het zogenaamde *Vrije Syrische Leger*, dat in feite noch vrij, noch Syrisch, noch leger was. Daartegenover werden aan de lopende band verhalen verspreid over het Syrische leger dat ziekenhuizen bombardeert, dorpen plat bombardeert en eigen bevolking uithongert ... De werkelijkheid bleek telkens een poging van het westen om eigen misdaden van zich af te schuiven. En dan die hele hysterische komedie rond de chemische aanvallen, met helaas tragische gevolgen voor de bevolking. Van ziekenhuiszusters vernamen we vanaf het begin al dat terroristen onschuldige burgers met gifgas bestookten. De Syriërs wisten goed dat het eigen leger dat niet gebruikte. Toch bleef (blijft) de molen verder draaien. In Lattakia werd een groot aantal kinderen gekidnapt (begin augustus 2013) om in Ghouta op 23 augustus 2013 slachtoffer te worden van een massale gifgasaanval juist op het hoogtepunt van de mediabelangstelling. En niet één journalist van de mainstream die een kritische vraag stelde. Over de gifgasaanval van 4 april 2017 heeft een commissie een rapport gefabriceerd, in Turkije! Niemand van deze onderzoekers is ter plaatse geweest maar ze zeggen wel zonder enig bewijs met grote stelligheid dat Syrië schuldig is. Ieder voorstel van Syrië en Rusland om een onafhankelijk onderzoek in te stellen en ter plaatse te komen werd steeds gekelderd. Er is nog steeds niet één bewijs van het gebruik van chemische wapens door het Syrische leger. Trouwens, hoe zou het Syrische leger zo stom zijn, wanneer het aan de winnende hand is, de hele wereld én zijn trouwe bondgenoten nu ineens tegen zich in het harnas te jagen door zulk gevaarlijk spul te gebruiken, waarvan men nooit weet dat het door een verandering van windrichting niet eigen soldaten treft? In Turkije heeft een oppositielid aangetoond dat de Turkse regering mee gezorgd heeft voor de levering van chemisch materiaal aan terroristen in Syrië. De man werd veroordeeld, niet voor leugen maar voor hoogverraad! Dat er bij terroristen inmiddels fabrieken voor het maken van chemische wapens gevonden zijn én gas, geleverd

door Amerikaanse en Engelse staatsbedrijven (Federal Laboratories en Chemring Defence), daar heeft zelfs de meest uitgeslapen mainstream journalist nog niet van gehoord. Ook de protesten tegen de “officiële rapporten” vanwege de deskundige prof. Theodore Postol van het prestigieuze MIT en het uitgebreide rapport van moeder Agnes-Mariam de la Croix blijken bij hen onbekend te zijn. Is er dan niet één vrije journalist met een beetje hersens?

Een typisch voorbeeld van deze onbenullige journalistiek in dienst van de geijkte leugens levert nu nogmaals Jens Franssen, *Jarenlang moest hij weg, nu is hij triomfator: Bachar al-Assad*, (deredactie.be, 21 november 2017). Hij maakt wel een bocht maar blijft blindelings trouw aan zijn obsessies en valse ideologieën over het “regime van Assad” dat “met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid verschillende keren chemische wapens inzette tegen zijn eigen bevolking” en over een “nietsonziende militaire operatie”. Neen, geachte “Midden-Oosten-expert bij VRT NWS”, Assad is helemaal geen triomfator, hij is samen met heel Syrië het tragisch slachtoffer van de waanzin van het westen en hun terroristische bondgenoten, die voor hun eigenbelang deze man voor heel de wereld lasterlijk door het slijk hebben gesleurd, het volk uitgemoord en het land grotendeels verwoest, wat door uw onverantwoorde onkunde nog steeds wordt gesteund.

Balfour verklaring

Deze maand is het een eeuw geleden dat Sir Arthur Balfour in naam van de Britse regering de “*Balfour verklaring*” schreef (2 november 1917), waardoor het aan het joodse volk toegestaan werd een eigen staat te stichten in Palestina, wat in 1948 ook gebeurde. De verklaring onderlijnde evenwel dat er “*niets gedaan mag worden dat de burgerlijke en religieuze rechten van de bestaande niet-joodse gemeenschappen kan schaden*”.

De enen beschouwen dit als de gelukkige uitkomst voor het Joodse volk. Anderen zien hier de basis van het onrecht en de agressie van de zionisten, niet alleen jegens het Palestijnse volk, maar ook jegens Libanon (door twee invasies) en tegen Syrië (door de eveneens illegale bezetting van de Syrische Golanhoogten). Deze verklaring matigde zich het recht aan een staat op te richten zonder erkenning van het volk waarin de staat werd gesticht. Het Palestijnse volk werd hierdoor in feite geruïneerd. De joodse historicus Avi Schlaim, emeritus professor Oxford en FBA (fellow of the British Academy) zegt het zo: “*Engeland had geen enkel moreel recht om een afzonderlijke staat te beloven aan een kleine joodse minderheid in een overwegend Arabisch land... Engeland deed het niet uit altruïstische maar uit zelfzuchtige en misleidende redenen... De Balfour Verklaring was een kolossale blunder. Feiten bewijzen dat het een catastrofe was voor de Palestijnen en dat het een begin werd van een van de meest intense, bittere en voortdurende conflicten van de moderne tijden*”.

Rechten van het kind?

Dinsdag 21 november, internationale dag van de rechten van het kind. Wat een mooi initiatief! Helaas blijkt deze dag niet bedoeld te zijn om de meest fundamentele rechten van het kind te verdedigen maar eerder om kinderen tot nog meer grillen aan te sporen en los te maken van zijn gezin, vader, moeder, broers en zussen. Welke is de eerste pijler van een democratie? Het recht om er te zijn, zoals men is (afgezien van een misdadig gedrag, dat uiteraard bestraft moet worden). Of men rijk is of arm, hoogbegaafd of ongeletterd, wit, geel, bruin of zwart, gelovig, ongelovig of anders gelovig, gezond of gehandicapt... ieder mens mag er zijn. Dat is de basis van een gezonde democratie. Bovendien zorgt een goede samenleving op bijzondere wijze voor de zwaksten. Hieraan kunnen we tevens de kwaliteit van een "beschaving" herkennen. Op grond hiervan kunnen we stellen dat er sinds de abortuswet in het westen dus geen gezonde democratieën of "beschaafde samenlevingen" meer bestaan. Abortus heeft altijd bestaan. Wanneer in de oertijd bepaalde stammen aangevallen werden en moesten vluchten, lieten ze de kinderen die ondertussen geboren werden op de grond achter om te laten sterven. Hoe wreed dit ook klinkt, het is oneindig "beschaafder" en redelijker dan de abortuspraktijk in de westerse landen. Er is geen enkele verantwoording om de meest weerlozen van de mensenfamilie "wettelijk" en "deskundig" op wrede wijze te vermoorden. De moederschoot, bedoeld om dit broze mensenleven te dragen en te beschermen wordt door abortus een moordkuil, met tragische gevolgen voor gans de samenleving. Het meest fundamentele recht van een kind is dat het mag geboren worden.

De Russische samenleving draagt vanuit haar bijna onbeperkte abortus uit het verleden zeer diepe wonden mee. Kerk en maatschappij zijn zich hiervan nu goed bewust en werken samen om het tij te keren. Op dinsdag 21 november 2017 werden aan president Poetin één miljoen handtekeningen overhandigd om de afschaffing van de abortuswet te vragen. Op deze dag vieren christenen in oost en west het feest van de opdracht van Maria in de tempel, wat zelfs door de islam werd overgenomen. Vanaf haar prille jeugd heeft Maria zich toegewijd aan God om de Moeder te worden van Jezus Christus, Verlosser van de wereld. Moge de heilige Maagd en Moeder Maria onze voorspreekster zijn voor het herstel van een cultuur van het leven, niet alleen voor het Russische volk maar voor de hele wereldfamilie.

En dit nog

Graag geven we info door die we zelf weer ontvingen:

- ❖ Een zeer uitvoerige illustratie van vorig bericht: <http://www.golfbrekers.be/een-verslag-uit-syrie-zonder-poco-bril-50/>
- ❖ Ons vorig bericht, geordend, aangevuld en geïllustreerd: <http://www.katholiekforum.net/2017/11/19/pater-daniel-maes-westerse-media-waanzin-gedragen-door-menigte-gedrogeerde-zombies/>

- ❖ Interview dat *Doorbraak* met me maakte in de abdij van Postel op 9 november 2017: https://doorbraak.be/syrie-vlaamse-media/?utm_source=newsletter-197&utm_medium=email&utm_campaign=Dagelijkse+Dosis+Doorbraak
- ❖ De bron van een mogelijke nieuwe oorlog: <http://www.golfbrekers.be/heel-het-m-o-is-een-kruitvat/>
- ❖ De vrede voor heel Syrië zal nog even op zich laten wachten: <http://www.golfbrekers.be/syrie-het-is-nog-niet-voorbij/>
- ❖ Uiteindelijk zijn vluchtelingen best thuis in eigen land, als het enigszins mogelijk is en het is nu mogelijk: <http://www.golfbrekers.be/is-er-nog-een-vluchtreden-in-syrie/>
- ❖ Hoopvolle heropbouw van Aleppo: <http://www.golfbrekers.be/aleppo-herleeft-3-2/>
- ❖ Lange maar erg interessante toespraak van Wolfgang Bittner over zijn boek '*Die Eroberung Europas durch die USA*': www.youtube.com/watch?v=8lztA4BfKJs

P. Daniel